کاندیدای اکادمیسین سیستانی

سپـــاس از فـرهـنگیـــان عـزیـــزی

که بمن قدر و عزت نهادند

هموطنان گرانقدر، فرهنگیان فرهیخته و حضار گرامی ، بهترین تمنیات مرا قبول فرمائید!

من از تمام نویسندگان ، دانشمندان و انجمن های فرهنگی که به آدرس این جانب، پیام نوشته و ارسال کرده اند و یا خود به این محفل شکوهمند اشتراک ورزیده و پیام خویش را خواندند، و همچنان از دست اندرکاران رادیو صدای افغانستان وابسته به سایت پر بار افغان- جرمن آنلاین و سازمان دهندگان ویژه برنامهٔ رادیوئی شان که در ادامهٔ جلسهٔ مالمو بمناسبت بزرگداشت ازهفتادمین سالروز زندگی من ترتیب داداند، و نیز از سهمگیری سایتهای انترنتی و دیگر وسایل ارتباط جمعی که به بازتاب سخنرانیها و پیامها و محبت نامه های دوستان و ارادتمندان من همت گماشته اند، از صمیم قلب تشکر میکنم و از قدرانی بی شائبهٔ همه هموطنان دوست داشتنی خود سپاس گزارم.
تا جائی که برای من معلوم است، این نخستین باری نیست که انجمن علمی و فرهنگی افغانان در شهر مالموی سویدن (بسرکردگی نویسندهٔ پرتلاش و شناخته شدهٔ کشور جناب غمخور صاحب) از یک شخصیت فرهنگی وطن تقدیر به عمل می آورد، بلکه در گذشته نیز با چنین گردهمآئی ها از شخصیتهای اجتماعی، فرهنگی و ملی کشورخویش تقدیر کرده و با ابراز احساسات نیک خود آنها را قدر نهاده اند. این کار به این معنی است که اکنون افغانان به این درجه از شعورملی رسیده اند که از شخصیت های ملی، اجتماعی و فرهنگی خود تجلیل بعمل آورند و به آنها به دیدهٔ قدر بنگرند.
محفل امروزی هم بسان گذشته آئینهٔ تمام نمای احساسات نیک و قدرشناسی شما است و مرا متیقن ساخت که افغانها اکنون به خوب و بد خود نسبت به گذشته بهتر و بیشتر میدانند وهرگز در برابر زر و زور سر تسلیم فرود نخواهند آورد و همواره از استقلال، حاکمیت ملی وهویت ملی خود، یعنی از نام افغانستان و پایندگی آن، مانند پدران باغیرت و پرغرور خویش با شهامت و دلیری و از خود گذری دفاع خواهند نمود و اجازه نخواهند داد که دشمنان داخلی، این ماران استین به این نیت شوم خود موفق گردند تا نام تاریخی و پرافتخار "افغانستان" را به "خراسان" یا نام دیگری تعویض کنند و یا به بهانهٔ "افغانستانی" به وحدت ملی وهویت ملی ما صدمه بزنند.
ما از دشمنان خارجی، که منافع خود را در نفاق و کمزوری ما جستجو میکنند، گلایه نداریم، ولی از آن عده عناصری گیله مندیم که بنام هموطن به تفتین دشمنان خارجی، گاهی به بهانهٔ فدرالیزم و زمانی به بهانهٔ تغییر نام کشور به "خراسان" نفاق ملی را دامن میزنند و وقتی دیدند که مردم افغانستان به این سرنای شان گوش فرا نمیدهند، با رواج دادن کلمهٔ نامانوس "افغانستانی" درجهت تغییر هویت ملی ما گام بر میدارند و از این طریق در پی تخریب وطن و تجزیهٔ آن تلاش میکنند. هدف این گروه معلوم الحال این است تا افغانستان دچار جنگ داخلی و احیاناً تجزیه شود و دشمنان در کمین نشسته بر گوشه ای از آن چنگ اندازند و آنها در نزد باداران خود سیاه روی و خجل نباشند.
ولی میتوان با یقین گفت که این تلاشهای شان هم هیچ جایی رانمی گیرد و این آرزو را با خود بگور خواهند برد و نزد مردم ما، بس سیه روی شوند چونکه بدل غش دارند.
افغانستان زادگاه افغانان است و پدران ما برای بقا و سربلندی این نام، سه بار انگلیس ها را و یکبار هم ابرقدرت شوروی را با دلیری و از جان گذشتگی خود شکست دادند و اینک با ابر قدرت امریکا می رزمند و چنانکه می بینیم آنانیکه در ارزوی تجزیهٔ کشور اند، در این مبارزه سهم نمیگیرند. به این حساب گفته میتوانیم که صاحبان اصلی و فرزندان اصیل این خاک کسانی اند که سرو جان خود را برای آزادی آن فدا میکنند، مگرغلامی بیگانه را قبول نمیکنند.
در حالی که از زحمتکشی جناب غمخور و اعضای مرکزعلمی و فرهنگی افغانان درشهر مالمو و همچنان از فرد فرد اعضای انجمن فرهنگی- دوستی افغانان بخاطر برگزاری این محفل اظهار امتنان میکنم، موفقیت های بیشترشان رادر این راه شریف آرزو مندم.
در پایان با استفاده از فرصت میخواهم یک نکته را به هموطنان عزیزخود خاطر نشان کنم ، و آن اینکه حضور قوای صلح پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو) و نیروهای امریکائی در افغانستان، از گونه حضور قشون سرخ در دههٔ ۸۰ و به معنی اشغال این کشور نیست. این نیروها برای نجات کشورما از دست رژیم جهل و جنگ طالبان، به تصمیم و فیصلهٔ شورای امنیت سازمان ملل متحد برای مبارزه با القاعده و تروریزم به افغانستان آمده اند و پیروزی شان در این راه، امنیت و ثبات را به افغانستان جنگزده به ارمغان می آورد، اما متاسفانه که راهنمایان وطنی این

نیروها، تا کنون آدرس تروریستان و تندروان طالبان را بجای مدارس مذهبی پاکستان واقع در کویته و وزیرستان شمالی و جنوبی، محافل عروسی را در ارزگان و قندهار و یا هلمند و زابل و پکتیا و کنر و لغمان نشان میدهند و نیروهای خارجی نیز مردم بیگناه ما را هدف حملات مرگبار هوائی خود قرارمیدهند که باعث تلفات و خسارات فراوان انسانی میگردد و در نتیجه سبب نفرت و برانگیختن حس انتقام مردم ما از نیروهای خارجی میگردد.
در این میان کشور طماع و مفتن پاکستان از احساسات نیک مذهبی مردم ما در میان پناهندگان افغان و بقایای طالبان درآن کشور سوء استفاده کرده و آنها را بر ضد نیروهای بین المللی تحریک و به جنگ و تخریب تاسیسات عام المنفعه، سوختن مدارس، و شفاخانه ها و کشتن معلمان و شاگردان و ترور امدادگران خارجی تحریص مینماید تا جامعهٔ بین المللی را از کمک به بازسازی و تأمین ثبات در این کشور فقیر و گرفتار مافیای مواد مخدر و جنگ سالاران محلی دلسرد بسازد تا با ترک این کشور، خدای نخواسته جنگ داخلی در بگیرد و سبب نابودی کشور گردد.
هموطنان گرانقدر! فریب تبلیغات دشمنانی را نخورید که میگویند حضور نیروهای ناتو و امریکائی با حضور قشون سرخ در کشور ازهم هیچ فرقی ندارند، زیرا که این قوا نیز بیگانه و افغانستان را اشغال کرده است. آخر این کشور فقیر چه چیزی دارد که امریکا بشمول چهل کشور دیگر جهان کمر به اشغال آن ببندند؟ اگر چیزی هم داشته قبلاً روسها و بعد پاکستانیها و بقیه معادن زمرد و لاجورد و لعل و یاقوت آنرا تفنگداران تنظیمهای مسلط برآن معادن غارت کردند و به بازار های خارج عرضه نمودند. تبلیغ اشغال کشور اگر در موردعراق بخاطر نفت سرشار آن صادق باشد، در مورد کشورما صدق نمیکند. برای یک لحظه فکرکنید، اگر همین فردا این نیروها از کشور خارج شوند، چه واقع خواهدشد؟ آیا نیروهای واپس گرای طالب با حمایت پاکستان دوباره بر کشور مسلط نخواهد گردید؟ و آنگاه هزار بار افسوس همین حکومت ملاحظه کار کرزی را نخواهیم خورد؟ تسلط طالبان به معنی تسلط افراط گرائی و تروریزم در کشور است و درآنصورت طبیعی است که چانس کمک جامعه بین المللی را از دست خواهیم داد. و به یقین که تا ابد ما توانائی آنرا پیدا نخواهیم کرد که جاده های ما اسفالت، فابریکه ها فعال و مدارس و پوهنتونهای ما بر روی فرزندان ما باز گردد و مردم ما روی آرامش را نخواهد دید و هرگز صدای لکوموتیف را نخواهد شنید.
کمک هایی که در این پنج سال جامعهٔ جهانی به افغانستان نموده و ما بنابر عدم امنیت سرتاسری و فقدان ظرفیت کاری نتوانسته ایم از آن بدرستی استفاده کنیم، در تاریخ کشورما بی نظیر است. کمک های اتحاد شوروی در طول تاریخ مناسباتش با افغانستان ازپنجصد میلیون دالر تجاوز نمیکند که در بدلش تمام ذخایر گاز ما را بی حساب برد، اما کمک های مالی امریکا سر به میلیاردها دالر میزند و در همسایگی ما کشورایران به تنهائی پنجصد میلیون دالر برابر ۲۵ سال کمک های اتحادشوروی برای باز سازی افغانستان کمک میکند و قسماً پرداخته است. کمک های کشور جاپان و اتحادیهٔ اروپا نیز کمکهای اندکی نیستند که برای احیاء مجدد کشور ویران شدهٔ ما صورت میگیرد. تا کنون بیست میلیارد دالر به افغانستان وعده داده شده و اگر نیم آن را ما بتوانیم بدرستی بکار ببریم، مردم ما از خاک برخواهند خاست و بر کاخ خواهند نشست، اما دشمنان افغانستان سعی میکنند تا به بی ثباتی و بی امنیتی در کشور دامن بزنند و طبعاً در فضای بی امنیتی نه کار بازسازی بدرستی صورت میگیرد و نه از کمکها بدرستی استفاده بعمل می آید و نه جلو کشت خشخاش و قاچاق مواد مخدر در افغانستان گرفته خواهد شد. پایان.